

[Poulsgaard]

ikke en stemme. Man lukrerer på, at der ikke er nogen, der tager SF alvorligt. Derfor kan man komme med al sin overbudspolitik og så alligevel påstå, at man er den lille mands parti.

Men hvad er problemet, for vi har jo reelt ikke de store problemer i Danmark. Når vi sammenligner med andre lande, er vi jo et lille godt smørhul, og dette lille smørhul skal vi bevare. Vi har et knusende dygtigt erhvervsliv. Vi har et af verdens allerbedste erhvervsliv i dette land. Vi har nogle medarbejdere, der er veluddannede og dygtige, og som ved, at de kan lave en kvalitetsvare, også en vare, vi kan sælge. For at få alle hænder i gang igen er det en forudsætning, at vi får erhvervslivets omkostninger ned, og de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet, peger alle sammen i retning af at sætte erhvervslivets omkostninger ned. Dermed var der banet vej for en lønfremgang for den jævne lønmodtager.

Jeg håber, at selv om vi nu skal ud i en valgkamp i julen, vil de forskellige mennesker ude omkring studere valgannoncerne en lille smule kritisk og spørge sig selv: hvor skal alle de milde nådegaver komme fra? For i sidste ende er det jo nok dem selv, der skal betale.

Så har jeg en bøn til formanden: der er nogle børn i dette land – og nu er jeg meget børnevenlig – der så gerne vil se Jul i Gammelby, og jeg synes i hvert fald, at de skulle have lov til det.

Formanden:

Jeg har meddelt, hvornår jeg har til hensigt at holde pause. Jeg kan i øvrigt sige, at jeg håber ikke, medlemmerne helt glemmer, at det er folketingets forhandling om finansloven, der finder sted her.

Holger K. Nielsen (SF):

Hvis hr. Poulsgaard ville starte et oplysningsforbund, som skal oplyse om, hvad SFs politik er, synes jeg da, det var en meget god idé, og han skal få SFs fulde støtte til et sådant oplysningsforbund. Visse ting kunne tyde på, at hr. Poulsgaard selv kunne have meget gavn af at sidde på bænken på et sådant kursus.

Men det, jeg godt vil snakke lidt om, er de særlige ungdomsproblemer, som jeg kunne

forstå at hr. Poulsgaards parti også er meget optaget af, men jeg skal erkende, at der er en vis forskel mellem det, jeg her vil sige, og det, hr. Poulsgaard var inde på.

For kort tid siden fik vi tilsendt den tredje rapport fra regeringens ungdomsudvalg. Rapporten beskæftiger sig især med den meget splittede situation, ungdommen er i i et samfund, der selv bliver mere og mere splittet. Rapporten giver en meget grundig analyse af denne splittelse, og i det hele taget synes jeg, at kvaliteten i rapporten er et bevis på, at ungdomsudvalget til fulde har vist sin berettigelse.

En pointe er, at der mangler en samlet ungdomspolitik her i landet. Ungdomspolitikken er så at sige spredte elementer i de forskellige øvrige politikområder.

Tanken om en landsdækkende ungdomsgaranti er et positivt forsøg på at formulere en samlet politik over for det vel nok største samfundsproblem i øjeblikket, nemlig ungdomsarbejdsløsheden. Arbejdsløsheden rammer de unge langt hårdere end andre grupper, og specielt unge kvinder er ramt, hvilket i parentes bemærket er ved at fjerne de landvindinger med hensyn til ændringerne af kønsrollemønstrene, som vi trods alt har oplevet i de seneste år. SF er ikke enig i alle punkterne i det socialdemokratiske forslag til ungdomsgaranti, men vi er positive over for selve ideen og en række af enkeltpunkterne i forslaget, og jeg synes for så vidt, det var helt fint, at socialdemokratiet satsede på ungdomsgarantien, da man spillede ud over for regeringen. Men det var vel nok lidt naivt, at man havde en tro på, at regeringen ville tage tanken alvorligt, og det har vist sig, at heller ikke det radikale venstre har været til at regne med vedrørende ungdomsgarantien. Også dette er et udtryk for, at socialdemokratiet må satse på et samarbejde med SF, hvis der skal gennemføres en politik over for ungdomsarbejdsløsheden.

Den borgerlige regering har fra starten på det verbale plan været meget aktiv over for de unges problemer. På flere områder er det for så vidt udmærket, at det er forblevet på det verbale plan. Det gælder f.eks. forslaget om at skære yderligere ned på støtten til de unge arbejdsløse. Vi hører stadig væk af og til pip fra venstrefolk, som går ind for denne såkaldte økonomiske harmonisering, men